

DWUGROSZOWY (1) ai

G sg m dwugroszow(e)go.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Za dwa grosze, za dwa pieniądze o najmniejszej wartości; tu przen: małowartościowy, lichy, marny (prawdopodobnie na wzór łac. diobolaris):

*Wyrażenie: iron. »dwugroszowy doktor«: Tákże pánowye dworzánye [...] przetciwłfy kfyąfzki zá dwa álbo zá trzy grofše/ álbo tež vflyfšawłfy yedno co ná byefyedźye od drugyego tákże dwu grofšowego doktorá/ śmyele/ á vpornye o wyerze fye gadaćye. *KromRozm I Nv.**

Synonim: dwopieniężny.

BZ